8e JAARGe. № 296.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.
Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.— ℔ halfjr ƒ 12.— ℔ maand ƒ 2.—
„ Java. „ do. „ 30.— „ do. „ 15.—
„ Buitenb. „ do. „ 36.— „ do. „ 18.—
„ Europa. „ do. „ 50.—
De OOSTPOST verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

DINGSDAG 11 DECEMBER 1860.

Prijs der Advertentiën.
De prijs der ADVERTENTIEN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentien met groote letter betalen dubbeld,
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

Bij deze courant behoort een bijvoegsel.

BERIGT.

Geabonneerden op ons blad, die niet genegen mogten zijn het abonnement voort te zetten, worden beleefd verzocht ons daarvan vóór 15 Januarij aanstaande kennis te geven; ten einde alsdan de oplage te kunnen regelen.
Nieuwe aankomende abonnés voor het aanstaande jaar, kunnen onder opgave van adres, van af nu reeds, *zonder extra betaling* **zich een blad doen toezenden.**
Wij maken van deze gelegenheid gebruik onzen lezers mede te deelen, dat voortaan twee malen 's weeks, en wel des Woensdags en des Zaturdags, of zoo vele malen meer als zich daartoe de gelegenheid zal voordoen, beschouwende artikelen over indische aangelegenheden in onze kolommen zullen worden opgenomen en dat met de redactie van ons blad zich de heer D. J. TEN ZELDAM GANSWIJK heeft belast.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.— ℔ halfjr ƒ 12.—
„ „ „ maand „ 2.—
„ Java „ jaar „ 30.— „ do. „ 15.—
„ Buitenb. „ do. „ 36 — „ do. „ 19.—
„ Europa. „ do. „ 50.—

De uitgevers van den Oostpost.
LE ROY & CO.

ADVERTENTIEN.

Op Woensdag den 12 December a. s. des morgens ten 10 ure zal ten bureele van den Resident van Soerabaija, eene publieke

UITBESTEDING

worden gehouden, voor de verlichting der stad alhier gedurende 1861.
De voorwaarden liggen dagelijks met uitzondering van zon- en feestdagen, ter inzage op gemeld bureau.

SOERABAYA, Namens den Resident,
27 *November* 1860. *De Secretaris,*
(1916) CH. TROMP.

BEKENDMAKING.

De Resident van Soerabaya maakt bekend, dat op Zaturdag den 29sten dezer bij 's lands pakhuizen te Soerabaya in het openbaar zullen worden verkocht.
400,000 amsterdamsche ponden doorgekapt kopergeld.
Waarvan een monster bij de vermelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden bedoeld in de *Javasche Courant* van 28 November 1860 No. 95.

SOERABAYA, Namens den Resident:
den 4 *December* 1860. *De Secretaris,*
(1978, CH. TROMP.

Wordt bekend gemaakt, dat op Vrijdag middag 12 uur, aan het bureau van den Resident van Soerabaya, inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen, voor de dadelijke levering van 200 (twee honderd) koijangs beste Java carga rijst.
Gegadigden worden uitgenoodigd, hunne billetten vóór of op genoemd tijdstip in te dienen, en daarbij tevens bekend te stellen de strandplaats waar zij de rijst wenschen te leveren, waar alsdan tevens de keuring zal plaats hebben.

SOERABAYA, Namens den Resident
11 *December* 1860. *De Secretaris,*
(2007) CH. TROMP.

POST-KANTOOR!

Op den 14 dezer des namiddags ten 2 ure zullen voor **Macasser** en de **Molukkes** brieven pakketten worden gesloten.

SOERABAYA, *De postkommies*
10 *December* 1860 (1997) C. WELTER.

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.
Op Woensdag den 12den December 1860.
Bij *A. H. Deeleman* in de stad van diverse goederen.
Op Donderdag den 13den December 1860.
In de voormalige toko van *Mossembekker & Co*, in de stad van goederen van de firma *Mc Lennan & Co.*
Op Vrijdag den 14den December 1860.
Voor het kantoor van den deurwaarder *C. F. Damwijk*, in de stad van eenige vastigheden. (1966)

VENDUTIE
op aanstaanden Woensdag 12 *December*
BIJ
A. H. DEELEMAN,

voor rekening van belanghebbenden van:
Een factuur LAMPEN, bestaande in KROON- PIANO- en TAFELLAMPEN, waarlooze ONDER- en BOVENBALLONS, 20 vaten PUIK MEEL, 22 stellen PRESENTEERBLADEN, 125 vaatjes CACHET BOTER, nieuwe zwarte, grijze, en GIBUSHOEDEN, puik Engelsch BIER in vaten van 3 dozijn flesschen, keurige PALEMBANGSCHE STOELEN, dito WIP- en LUIJERSTOELEN, en VOETENBANKJES, 2 KINDERPAARDJES, eenige MEUBELEN, enz. (1972)

OP VENDUTIE
van Woensdag 12 December
BIJ
A. H. DEELEMAN,

zal voor rekening van belanghebbenden worden verkocht:

22 Balen à 20 ps. ruwe DRILLS.
diverse nummers
beschadigd aangebragt per Nederl. schip *Het goede Vertrouwen*, Kapitein KRAAN. (2000)

VENDUTIE
op Donderdag den 13den December 1860
BIJ
MOSSEMBEKKER & CO in liq.,
in de toko aan de groote rivier;

van een groot assortiment MAHONIJHOUTEN MEUBELEN als:
Ameublementen met rood trijp en groen leder bekleed, consoles met marmeren bladen, wasch- en toilettafels, spiegels van verschillende dimensien, schilderijen, medaillonschilderijen, onderscheidene cristallen en geemailliëerde kamerkroonen enz. enz.

voorts,

Eetserviezen, waschtstellen, zadel- en lederwerk, dranken als roode wijn, champagne wijn, marasquino enz. geleijen en marmelades vruchten op brandy gecristaliseerde vruchten, suikerwerk enz. enz. en hetgeen verder te voorschijn zal worden gebragt.

Alles daags te voren te bezigtigen.
(1994)

Op de VENDUTIE
van Donderdag den 13den December,
Zullen nog worden verkocht:

Mahonijhouten kleerkasten.
Id. boekenkasten.
Id. schrijflessenaars.
Piano stoelen, met rood trijp.
Canapé tafels met marmeren blad.
Waschtafels „ dito.
Pleeten presenteerbladen, drankstellen, Olie en azijnstellen, zuurstellen, broodmanden, flesschenbakjes.
Mecanique pendules, prachtige bloemvazen, jardinieres, muzijkdozen, wollen damessjaals, enz. enz. (2006)

EENE VACATURE.

Novelle door GERARD KELLER.

(*Slot.*)

Dozen zag beschroomd om zich heen; hij durfde die stelling niet beamen: „Ik kwam maar eens om de courant in te zien; u hebt haar gelezen — hebt u ook iets gezien van… van eene benoeming bij 't ministerie — van… Heunsaart?"

Palt werd attent.

— Pardon, ik lees alleen het buitenland," en Schramlo stond op, drukte Dozen de hand, betaalde zijne vertering en verdween,

— Dat ben je nu eigenlijk kwijt, mijnheer;" zei een dik heer met een kalotje, een lange pijp en een kwartje wijn.

— Zou ik?" vroeg Dozen bedeesd.

— Kent u 'em?"

— Eigenlijk — ja, zie je, zoo als men iemand kent, dien — enfin — met wien men *gereisd* heeft."

— Een lieve jongen; wat ben je me!"

Palt stak zijn sigaar aan, de zwavelstok wilde niet branden.

— Een fatsoenlijk man toch?" vroeg Dozen.

— Fatsoenlijk? Niet zóóveel." — De dikke heer maakte een vet geluid met zijn duim en midden-vinger — „Hij heeft bij me gewoond, en dan merk-je die dingen wel 't best. Schriel, zonder voorbeeld; ze liepen de deur af."

Dozen zuchtte en peinsde; hij vond zich z lven een verkwister. De heer met het kalotje knipoogde tegen Palt: „Je hebt van die menschen."

Palt was 't met den dikken heer eens en kweet zich van de taak door Heunsaart hem opgedragen, terwijl Dozen met huivering De Staats-courant inzag; benoemingen bevatte zij dien avond echter niet.

— Mijnheer Heunsaart schijnt nog niet benoemd te zijn," zeide hij, als contra beleefdheid voor de die de vette heer hem had aangedaan.

De naam van Heunsaart had voor Palt een wegslepende klank en hij geraakte nu ook met Dozen in gesprek. Toen deze wegging, wandelde hij met hem de straat op. Dozen was er verlegen mede en aanvaardde de eer niet, voor dat hij er in geslaagd was Palt aan zijne regterzijde te houden.

De Spuistraat was al ledig; 't gejoel en gewoel had een einde genomen; melancholisch piepte de huiswaarts keerende wagen met zuur, en wankelend en ongezellig stapten de achtergeblevenen naar hunne woningen.

— Die mijnheer Schramlo…." begon Dozen.

— St.! daar komt hij," viel Palt hem in de rede en werkelijk zagen zij Schramlo voor zich, nu eens achter dan op zijde van eene dame, die blijkbaar door hem werd vervolgd.

Dozen schudde het hoofd: zulke onwelvoegelijkheden!

Daar schoot plotseling de dame op zijde op een voorbijganger af, die met haastige schreden huiswaarts keerde.

Dozen wist niet dat den Haag zoo zedeloos was, en dankte den hemel, dat hij zich niet alleen bevond: als dat vrouwmensch hem eens aanrandde…. neen erger nog — dáár ontstond een twist tusschen Schramlo en een voorbijganger. Dat er nu ook geen klapperman was!

Palt bezat de liefde voor standjes, die aan alle bespiegelende naturen eigen is, en terwijl Dozen stil voorbij wilde sluipen, bleef de schilder staan, maar het standje was geëindigd; Schramlo droop af, toen de vreemdeling hem toevoegde: „Dit is zeker eene aanbeveling voor uw verzoek om ten mijnent ontvangen te worden."

— Mijnheer van Elzensteen, 't is juist de wanhopende liefde voor uwe dochter…"

— Ga nu uw weg maar, jong mensch," sprak van Elzensteen, den jongheer ter zijde zettende, zoodat hij bijna tegen Dozen aanviel.

— O, daar is mijnheer Dozen," riep de dame, die hem herkende, „hij zal mij wel t'huis brengen."

— 't Doet me genoegen u van dienst te zijn geweest, juffertje, maar 't is ook geen uur voor jonge meisjes om alleen te gaan."

De baron vergat dat hij zelf haar op hetzelfde uur had laten vertrekken: 't is waar, in de salons voelt men niet wat er op straat gebeuren kan.

Sanne Flogen had zich al bij Dozen gevoegd, die te goed was om de taak te weigeren.

— Als mijnheer Dozen u geleiden wil," zeide van Elzensteen als of hij werkelijk plan had om het zelf te doen.

— O, regt gaarne baron, als Santje ten minste…."

— Goeden avond," sprak de baron en maakte een beleefden groet.

Ook Schramlo was verdwenen.

— 't Is heel onvoorzigtig van je, Santje, om 's nachts zoo alleen over straat te gaan."

— Maar mijn beste mijnheer Dozen, ik heb niet altijd een cavalier tot mijne beschikking. Ik zal waarlijk nog eene goede partij moeten doen,… Hebt gij 't kond?"

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP MENADO.

KAPT COUTERON,
vertrekt naar de **Molukkos** via **Macasser, Timor Koepang** en **Dilly,** *op Zaturdag den 15den December.*

Adres bij
(1995) **W. CORES DE VRIES.**

VERTREKDAGEN DER STOOMBOOT SAMARANG.

Gedurende de maand December, wind en weder zulks toelatende.
Van **Batavia** naar **Samarang** en **Soerabaya** den 12 en 30 December.
Van **Samarang** naar **Soerabaya** den 15 December.
Van **Soerabaya** naar **Samarang** en **Batavia** 4 en 19 December.
Van **Samarang** naar **Batavia** 6 en 21 December.
Informatien bij
de agenten,
(1935) **ADAM & CO.**

VERTREK VAN SCHEPEN.

Het Nederlandsche Fregatschip

ORTELIUS,

KAPITEIN F. H. GROOTE,
zal in den loop van December *direct* van hier naar Amsterdam vertrekken, en biedt eene schoone gelegenheid voor passagiers aan. Het schip is nieuw, heeft ruime hutten, en vaart een DOCTER.
Adres bij den kapitein in het *Marine Hotel* en bij
De Agenten,
(1910) **P. KERVEL & CO.**

JAVA BODE — BATAVIASCH HANDELSBLAD.

Geabonneerden op een dezer bladen, of ook op de *mailleditie* van laatstgenoemd blad, gelieven den abonnements prijs voor het aanstaande jaar, tijdig aan ons af te dragen, ten einde staking in de toezending te voorkomen.
De correspondenten voor bovengenoemde bladen te Soerabaya,
(1977) LE ROY & CO.

Iemand met den handel en het sorteren van Tabak bekend, zoekt eene plaatsing onder gunstige voorwaarden en vooruitzigten.
Franco brieven onder Lett. **N.** bureau *Oostpost.*
(2002)

Op aannemelijke voorwaarden bestaat er gelegenheid tot den overvoer naar Nederland voor een repatrierend geneesheer.
Informatien bij
(2004) HILL BROEKMAN & CO.

(*Gratis.*) In dank ontvangen van A. S. *Twintig gulden*, voor het fonds tot ondersteuning van behoeftige Christenen.
De Thesaurier,
H. L. RADEMAKER.

MUZIJK GENOOTSCHAP
ST. CECILIA.

Groote repetitie op *Donderdag den 13den dezer,* des avonds ten 8 ure in het voorlocaal van het komedie gebouw, wordende Heeren leden met hunne Dames tot bijwoning daarvan uitgenoodigd.
Namens de Directie,
De Secretaris,
(2001) **VERKOUTEREN.**

Bij eene familie in den Oosthoek wordt gevraagd eene bekwame *Gouvernante* ter opleiding van vier jonge meisjes.
Adres Lett. **Z.** bureau van den *Oostpost.* (1993)

Door overlijden, wordt ten spoedigste verlangd, een administrateur voor eene suiker- en koffijonderneming in de vorstenlanden, salaris en emolumenten te regelen naar omstandigheden. Iemand met suikercultuur, fabricatie en de Javaansche taal bekend, zal bij voorkeur in aanmerking komen. — De sollicitant gelieve zijne bekwaamheden enz. bekend te stellen, en het door hem verlangd wordende salaris op te geven ter vermijding van vele correspondentie.
Adres, brieven *franco*, Letter **H.** Postkantoor PEKALONGAN tot 20 dezer. (2005)

VEREENIGING VAN ASSURADEUREN TE AMSTERDAM.

De ondergeteekenden hebben de eer belanghebbenden te berigten, dat zij door de vereeniging van Assuradeuren te Amsterdam benoemd zijn tot agenten voor *Soerabaija* en omliggende plaatsen, en zij deze benoeming aangenomen hebben.
Schepen en goederen verzekerd te Amsterdam, zijn bij beschadiging aan het toezigt van het agentschap onderworpen, en worden belanghebbenden, in het belang van die het aangaat, uitgenoodigd bij zeeschade dadelijk kennis te geven aan
De agenten voor Soerabaija en omliggende plaatsen van de Vereeniging van Assuradeuren te Amsterdam.
(1681) P. KERVEL & CO.

De ondergeteekende geeft bij dezen kennis, dat van af heden geen Boter in den handel, voorzien met zijn merk direct van *Nederland* naar *Samarang* zal verscheept worden, dan alleen aan de Heeren VAN MAANEN & Co. aldaar, door tusschenkomst van de firma BOS VAN MAANEN & Co. te *Rotterdam*, terwijl iedere partij zal voorzien zijn van een geteekend certificaat om de echtheid van zijn merk te constateeren.
A. VAN DER LEEUW.
DELFT, 30 *Junij* 1860. (1998)

De ondergeteekenden maken bij dezen, in verband tot de Advertentie van den Heer **A. van der Leeuw** te *Delft*, bekend, dat zij hier ter plaatse de eenige ontvangers zijn van de Boter van het merk **A. van der Leeuw,** en dat ieder vaatje gemerkt zal zijn

RQ
G.
A. v. D. LEEUW.

JAVA
B.v.M.
Rotterdam.

waarvan ter voorkoming van bedrog of vervalsching bij dezen, door ons aan ieder verbruiker wordt kennis gegeven.
Tot hunne Agenten voor den verkoop van deze Boter hebben zij aangesteld te *Batavia* de Heeren LANDBERG BEZOET DE BIE & Co. en te *Soerabaya* de Heeren ADAM & Co.
SAMARANG, VAN MAANEN & CO.
6 *November* 1860. (1999)

SAMARANGSCHE SCHOUWBURG LOTERIJ.

Voortdurend loten te verkrijgen ten kantore van den Heer **VAN NOORD BORSKI.** (1947)

Bij de Agenten te Soerabaija
VAN DE
OOST-INDISCHE ZEE EN BRAND-ASSURANTIE MAATSCHAPPIJ.
gevestigd te Batavia,
is thans gelegenheid tot het onmiddelijk verzekeren tegen gevaar voor Zee en Brand.
SCHIMMELPENNINCK & CO.
(1214) *Agenten.*

LAADPRAAUWEN
TE HUUR
Naar en van de reede.
ESINK.
Kantoor bij de firma
HAYE & CO (1976)
Kaliemaas.

VERKOOP BIJ INSCHRIJVING.

De ter dezer stede in volle werking zijnde:
Courant- Boek- en Handelsdrukkerij,

met de daaraan verbonden uitgave van het dagblad *DE OOSTPOST*, wordt hierbij ter verkoop bij inschrijving aangeboden, en wordt de termijn van inschrijving op den 15den December aanstaande gesloten, tot welk tijdstip inschrijvings-biljetten door den notaris **Mr. T. A. KLINKHAMER** worden in ontvangst genomen. Daarop reflecterenden kunnen zich ter erlanging van inlichtingen en voorwaarden wenden aan bovengenoemden notaris, en aan de eigenaren
(1855) **LE ROY & CO.**

TE KOOP OF TE HUUR
EEN STEENEN HUIS en **BIJGEBOUWEN** met regt van opstal op **EEN ERF** en **TUIN** groot 800 vierkante ellen, gelegen aan de *Kalie-Anjer*, buiten de onteigenings-limite der vesting te Soerabaya.
Te bevragen bij den uitgever dezes. (1732)

BIJ LEROUX & CO.
Eene ruime sortering van prachtige
POPLINEN DAMES-KLEEDEN,
tegen zeer billijke prijzen. (2003)

OP NIEUW ONTVANGEN.
De zoo bekende wijn St ESTÈPHE D' EIJQUEM
zoomede *délicieuse* SMIRMNA VIJGEN.
(1988) bij **DE STURLER & FAGNOTTI.**

— Waarom kind?"
— Gij beeft zoo."
— O, dat 's niets; dat 's niets. 't Is wat.... wat vochtig in de lucht," en Dozen wischte zijn gelaat af. „Hier ben je er, Santje."
— Dank u, hartelijk dank," sprak de winkeldochter. Nu, als ge een goede partij voor mij weet, houd ik mij aanbevolen," en zij lachte zoo vriendelijk, dat Palt voor een oogenblik Agrippina vergat.
Thans staat Palt, zijne oude liefde voor de kleuren getrouw, in een tapisserie winkel, en geeft zijne adviezen over kleurschakering, harmonie van toon, en bevalligheid van patronen. Sanne Flogen heeft haar naam met dien van Palt verwisseld. De oude ondervinding van Uilenspiegel had zich ook aan hen bewaarheid: de familie Heunsaart was weinig gediend met de inlichtingen, die zij omtrent Schramlo ontving, en zoo de relatie met dezen er al om verbroken werd, die met den jongen schilder werd er niet inniger door; Elvira en mevrouw konden het hem niet vergeven, dat hij de oorzaak was van Schramlo's verwijdering, en zij vonden een schilder al een zeer „minne" partij. De oude Heunsaart en Agrippina bleven nog een poos hem getrouw, maar toen de familie den zomer aan de badplaatsen doorbragt, raakte Palt vergeten, en ook hij vergat maar hoe eer hoe beter.
— 't Is maar zeer goed, dat ik die betrekking aan 't ministerie heb *afgecaveerd*, zeide Heunsaart toen hij met zijn zoon naar de machine van de stoomboot stond te kijken: „anders had ge nu niet mede kunnen gaan."
Maar wij loopen de geschiedenis vooruit.
Toen Dozen 's nachts te huis kwam, verkeerden zijne vrouw en dochter in de grootste ongerustheid; zij hadden de blinden opengezet om de enkele voorbijgangers te kunnen zien, en luisterden angstig naar elken voetstap, ondanks de waarschijnlijkheid dat vader, als hij eenmaal in de straat was, ook wel zijn huis zou vinden. De vreeselijkste voorstellingen hadden zij zich gemaakt van het lot dat haar kon getroffen hebben, voorstellingen die zij tegen elkander niet eens durfden uiten. Eindelijk was hij dan te huis! Beide vrouwen kregen een aanval harer zenuwen, en toen Dozen, zelf in zenuwachtigen toestand, eveneens behoefte kreeg aan een glas water, rees er een vermoeden bij haar op, dat het hoofd van 't gezin in den drank troost gezocht had voor zijn leed.
Den anderen morgen was Dozen zelf overtuigd, dat hij zich aan de grootste uitspattingen had schuldig gemaakt, dat hij een verkwister en nachtbraker, een dronkaard en verderver van zijn huiselijk geluk was en hij haastte zich nu maar om in de eenzaamheid van zijn nommer na te denken over al hetgeen hij had beleefd. Het kwam hem voor dat hij niet juist meer wist wat hij gezegd had, vooral tegen van Elzensteen. Had hij wel eens gegroet? Waar was hij plotseling gebleven? En waar Schramlo?
Daar trad Kamp zijne kamer binnen.
— „Van den liverij knecht," sprak hij een net briefje voor Dozen nederleggende.
— Daar heb je 't al!" dacht deze, en brak zenuwachtig het couvert open en las:
„Amice. Mijn protégé, Jonkheer Schouten schrijft „mij dat hij de benoeming niet zou aannemen. Ik haast „mij u hiervan kennis te geven. Aan uw departement is „een ambtenaar Dozen...."
Dozen werd doodsbleek, zag het adres: hij had een brief aan den minister geopend.
Dat kwam van zijn ongeregeld leven! Hij schelde Kamp. Kamp was bijna even ontsteld als zijn ambtenaar: hij had het briefje aangenomen van denzelfden liverijknecht; hunne wederkeerige minachting had eene uitlegging verhinderd en Kamp was slecht van gezigt.
— Landverraad," prevelde Dozen.
— Weet-je wat je doet, mijnheer Dozen — ga naar den baron van Elzensteen,"
Dozen volgde dien raad met loome schreden. Hij werd toegelaten en deelde huiverend het noodlottig misverstand mede. De wijze, waarop hij het vertelde, getuigde te zeer voor de waarheid om bij van Elzensteen verdenking op te wekken, en toen Dozen hem het corpus delicti overreikte, nam hij het glimlagchend aan en stak het in een ander couvert.
— Gij ziet ik heb woord gehouden."
— O baron...."
— Ja onze ontmoeting dezen nacht herinnerde mij aan mijne belofte, toen ik van den brief van Jonkheer Schouten aan den minister kennis gaf. Ziedaar den brief."
— Duizendmaal dankbaar, mijnheer van Elzensteen, en als ik ooit u van eenige dienst kan zijn, spreek dan."
— Laten wij dan zoo afspreken, mijnheer Dozen, dat ik voor den bepaalden prijs eigenaar van uw huis word, zoodra gij uwe benoeming krijgt."
Den volgenden avond prijkte de *Staats-courant* met Dozens benoeming.
Zwager, die in 't moment van crisis was weggeloopen, schreef een stichtelijken brief over de Wegen en de Midden en de Werktuigen.

ECHT KITZINGER BEIJERSCH BIER.
LIMONADE- ROZEN- ORGEADE- SIROOP.
PUIKE MANILLA CIGAREN.
ECHTE EAU COLOGNE H & S
IN DUBBELE FLACONS.
CHINEESCHE SCHUTSELS van acht BLADEN.
Fraaije groote JAPANSCHE PAYOONGS.
KOPEREN PATENT-SLOTEN in soorten.
Uitgezochte fraaije SCHOTSEN en JACONETTEN.
ZIJDEN- SATIJNEN- en FIJNE NETELDOEKSCHE DASSEN in WITTE- ZWARTE- en vele andere COULEUREN.
Eene JAPANSCHE ZIJDEN OMSLAGDOEK dewelke allerprachtigst geborduurd is.
en vele andere PROVISIEN en GOEDEREN.
Zeer goedkoop bij
(1996) **M. H. HALEWIJN.**

PAS ONTVANGEN.

Manilla sigaren No. 2 per 1000............ *f* 43,50
do. „ „ 100............ „ 4,75
Puike boter merk M „ vaatje............ „ 15,—
do. „ M „ ℔ .... „ 1,75
do. (*Delfsche*) „ vaatje............ „ 14,—
Groote hammen „ stuk............ „ 9,50
Sardijntjes „ dozijn............ „ 9,50
do. „ blik............ „ 1,—
Puike haring per vaatje van 12 stuks... „ 2,—
do. „ stopflesch van 18 stuks. „ 3,—
Thee (*Boenpow*) per pak van ½ kattie... „ 1,15
do. (*Honbie*) „ „ „ ¼ „ ... „ 0,30
Alter portwijn „ dozijn „ 24/2 fl...... „ 30,—
Cherry cordial „ „ „ 24/2 „ ...... „ 21,—
John Alberty brandy (*Bake & kinder*) per doz. „ 23,50
Genever A v H per kelder............ „ 14,50
do. „ „ vijf flesschen......... „ 6,—
Genever L D B per kelder............ „ 12,50
„ do. „ vijf flesschen......... „ 5,—
Haantjes bier P en S *Rendorp* per dozijn „ 8,25
St. Julien medoc per dozijn............ „ 12,—
Champagne, *Jacquesson* en *fils* per doz. van 12/1 fl............ „ 26,—
do. „ „ „ „ „ 24/2............ „ 30,—
Wijnazijn............ „ 4,—
Arrowroot............ „ flesch „ 0,40
Eau de cologne merk H. S per kistje van 3 groote fl............ „ 3,75
do. merk *Jean Marie Farina* per 6 fl......... „ 3,50
Castor-olie............ „ flesch... „ 1,75
Petit pois per blik............ „ 1,25
Asperges „ „............ „ 1,50
Celeri au Jus „ „............ „ 1,50
Carrot „ „............ „ 1,50
Champignons „ „............ „ 2,50
Pruimedanten „ flesch............ „ 3,25
Hagel in verschillende nummers, per zak van 25 pond............ „ 8.—
Kantoorlampen per stuk............ „ 9.—
Kinderkouzen „ dozijn............ „ 3,50
Secretaris koek „ blik............ „ 3,—
Theebanket „ flesch............ „ 2,75
Versch suikerwerk „ „............ „ 2,—
Ballons „ stuk............ „ 3,—
Onder ballons „ „............ „ 4,—
Tafelmessen met ivoren heften per stel van 50 stuks............ „ 20,—
do. met zwarte heften per stel van 50 stuks............ „ 17,—
Kaasdeksels met onderschotels per stuk van *f* 4 en „ 5,—
Botervlootjes per stuk van *f* 3 en......... „ 3,50
Japansche etendragers „ „ 14 „ .... „ 18,—
Groote spiegels per paar „ „ 50 „ .... „ 60,—
Hangstolpen (nieuw model) per stuk van *f* 9,50 en „ 11,—
Bitter groote flesschen per flesch......... „ 2,—
Lavender (ambré)...... per fl............ „ 1,50
Amandel-zeep............ „ doos van 3 stuks „ 1,25
Fijne strohoeden............ „ stuk......... „ 6,—
do „ „ .... „ 5,—
Compleete eetservierzen voor 18 en 36 personen.
Bitterglaasjes............ per dozijn......... „ 3,50
Bierglazen............ „ „ .... „ 4,75
Vingerglazen............ „ „ .... „ 4,75
Sla-olie............ „ flesch .... „ 1,75

VERKRIJGBAAR
à Contant
(1989) Bij
TAN HAY SIANG.
Kembang Djepoon.

1861.

KANTOOR ALMANAK op karton...... *f* 1.—
IDEM. onopgeplakt..... „ 0·50
ZAKALMANAKKEN met los waschboekje „ 2.—
(1982) **LE ROY & CO.**

HAYE & CO
aan den Kalimaas,

Bieden zich aan tot het maken van BLIKSEMAFLEIDERS onverschillig welke lengte, ZEILEN voor schepen, huizen of pendoppos, bekleeden van MAIL KOFFERS en diergelijke.
Alle orders zullen met de meeste spoed en tegen billijke prijzen ten uitvoer worden gebragt. (1992)

De ondergeteekenden alhier eenen

HOUT-HANDEL

opgerigt hebbende, bevelen zich aan voor de levering van alle mogelijke HOUTWERKEN, geschikt voor huis- en scheepsbouw.
SOERABAYA, **ZANTHUIS & CO.**
30 *October* 1860. (1847)

SLA OLIE 1e KWALITEIT.

BIJ
(1901) **LEROUX & CO.**

WISSELS OP NEDERLAND.

bij
het Agentschap van de Factorij der Nederlandsche Handelmaatschappij. (1217)

HOLLOWAY'S ZALF en PILLEN.

In Java is elk inwoner blootgesteld aan ernstige aanvallen van rhumatiek. Deze medicijnen feilen nimmer om de pijn te verligten en de zieke uit te roeijen. Men kan uit zoo vele duizende gevallen van genezingen de volgende melden *Een Luitenant der Dragonders genezen van Rhumatiek door Holloway's Zalf en Pillen.* Deze Officier in de Nederlandsche armee, vermeldt dat Holloway's Zalf en Pillen hem volkomen genezen van rhumatiek ofschoon zijn geval uiterst hopeloos scheen, daar noch de zeebaden, noch dampbaden, noch medicijnen aangeprezen als zekere geneesmiddelen hem het minste goed deden, en de behandeling des Doctors na eene proefneming van verscheidene maanden zonder gevolg bleef. Hij begon deze Pillen in te nemen, en wreef de Zalf wel in op de ongestelde plaatsen hetwelk hem volkomen genas in den loop van zes weken.
Ad. *f* 1,— *f* 3,— en *f* 5,— per doos of pot, naar gelang van derzelver grootte, bij
(1925) **LE ROY & CO.**

AVEC LA PERMISSION DE Mr LE RESIDENT.

Cirque Olympique de Paris,

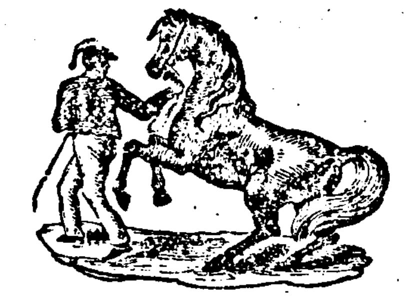

sous la Direction de Mr. K. OLIVIER.

Nous avons l'honneur de faire savoir au public de Soerabaya, que la troupe équestre de Mr. OLIVIER donnera sa premiere représentation *Lundi* 10 *Decembre* et continuera les Vendredi et Lundi de chaque semaine. Nous espérons qu'ici comme dans tous les endroits ou nous sommes passés, nous intéresserons le public par nos soirées variées et amusantes.

PREMIÉRE
ET
GRANDE REPRESENTATION
Mardi 11 *Décembre.*
PROGRAMME.
PREMIERE PARTIE.

No. 1. LE DIABLE VOLTIGEUR, travail sur un cheval sans selle, par J. SAVAGE.
No. 2. LE JONGLEUR GREC sur un cheval par H. GODFREY.
No. 3. SCÈNE COMIQUE par les Clowns H. ADAM et TOM BOWERS.
No. 4. LA JARDINIÈRE, scène et poses gracieuses sur un cheval par Mme. ADAM.
No. 5. M. ET Mme. DENYS, grande scène comique sur deux chevaux H. par GODFREY, H. ADAM et J. SAVAGE.

Vingt minutes d'entr'acte.
SECONDE PARTIE.

No. 6. GRAND EXERCICE SUR LA CORDE et EQUILIBRE DE CHAISE par Mme. SAVAGE.
No. 7. LES DEUX HERCULES TRAVAIL ET POSES SUR DEUX CHEVAUX par H. OLIVIER et H. GODFREIJ.
No. 8. TRAVAIL PARTICULIER de Mr. ADAM SUR UN SEUL CHEVAL. SAUTS DES RUBANS, DES CERCEAUX etc.
No. 9 BRILLANT CHEVAL dressé en liberté par H. OLIVIER.

La représentation se terminera par LE TREMPLIN AMÉRICAIN par la troupe J. SAVAGE exécutera trente sauts périlleux consécutifs.
Prix des places — premières — *f* 5.— 2mes *f* 3.— troisiemès pour les javanais *f* 1.—
Les bureaux ouvriront à 7 heure du soir et le spectacle commencera à 8.
Les enfants au dessous de 10 ans payeront demi place. Les officiers jusqu'au grade de capitaine et soldats payeront demi place. On pourra retenir des places d'avance au bureau le jour de la representation depuis 8 heure du matin jusqu'a onze. (1990)

BENOEMINGEN BESLUITEN enz.

JAVASCHE COURANT
van den 5sten December 1860 No. 97.

EXTRACT *uit het Register der Besluiten van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indie.*
BATAVIA, *den 4den December* 1850. (No. 11.)
(*Staatsblad no,* 109a.)

Gelezen, enz.
De Raad van Nederlandsch Indie gehoord;
Is goedgevonden en verstaan:
Eerstelijk: Ten vervolge van het besluit van 2 Februarij 1860 no. 5 (staatsblad no. 13), krachtens magtiging des Konings te bepalen:
a. dat voor de drooge koffij, welke overeenkomstig het bij de ordonnancie van 20 Februarij 1858 (staatsblad no. 19) gewijzigd art. 1 van het reglement in staatsblad 1833 no. 7, op Java en voor die, welke ter Westkust van Sumatra en in de residentie Menado gedurende het jaar 1861 aan het gouvernement moet worden afgeleverd, aan den aanbrenger zal worden betaald *f* 11 (*elf gulden*) voor den pikol van 100 katties;
b. dat in de residentie Djokjokarta en Soerakarta gedurende het jaar 1861, behalve de voorschreven betaling aan den aanbrenger, aan de inlandsche vorsten zullen worden uitgekeerd, als belasting, *f* 9, (*negen gulden*) voor den pikol van 100 katties; en aan de onafhankelijke prinsen, die zelven het product leveren, voor aanbreng en voor belasting *f* 20 (*twintig gulden*);
c. dat in de residentie Preanger-regentschappen en in de afdeeling Banjoewangi gedurende het jaar 1861 aan den aanbrenger zal worden betaald, in het eerstgenoemde gewest *f* 5.50 (*vijf gulden vijftig cents*) en in het laatstgenoemde *f* 6.73 (*zes gulden drie en zeventig cents*) voor den pikol van 100 katties;
d. dat voor de op de West-Indische wijze bereide koffij, welke in de afdeeling Patjitan gedurende het jaar 1861 aan het gouvernement wordt geleverd, behalve de voorschreven betaling van *f* 11 aan den aanbrenger zal worden toegekend de bij art. 4 van het besluit van 12 April 1844 no. 2 bedoelde premie van *f* 0.83 (*drie en tachtig cents*) voor elken pikol van 100 katties;
e. dat voor de in de natte of roode schil geleverd wordende koffij gedurende het jaar 1861 aan den aanbrenger zal worden betaald een zeede van den prijs, vastgesteld voor drooge koffij.
Ten tweede: enz.
Afschrift, enz.
Ter ordonnancie van den Gouverneur-Generaal:
De Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

Civiel Departement.
ONTSLAGEN:
Eervol, uit 's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de adsistent resident voor de comptabiliteit te Samarang, R. Keijzer.
BENOEMD:
Tot adsistent-resident voor de comptabiliteit, tevens superintendent van het vendu-departement te Samarang, de secretaris der residentie Samarang, W. J. Brouwer.
Tot adsistent-resident van Priaman (Sumatra's westkust) de controleur der eerste klasse bij het binnenlandsch bestuur te dier kuste K. J. Jellinghaus.
BEVORDERD:
BIJ HET BINNENLANDSCH BESTUUR TER SUMATRA'S WESTKUST.
Tot controleur der eerste klasse, de controleur der tweede klasse J. C. Boijle.
Tot controleur der tweede klasse, de controleur der derde klasse J. C. T. Vigelius.
GESTELD:
Ter beschikking van den resident der Wester afdeeling van Borneo, de klerk en havenmeester te Sambas, W. de Val.

NEDERLANDSCH INDIE.

SOERABAYA, den 11den December 1860.

— Gisteren middag is alhier ter reede aangekomen het Nederlandsche schip *Kaap Hoorn* kapt. s. DIK.
Dit schip had ter hoogte van de Kaap de Goede Hoop veel zwaar weder moeten doorstaan, en ten gevolge daarvan het boventuig verloren.

Door kapitein S. de Boer, voerende het Nederlandsche Barkschip *Antonia Geertruida*, gisteren van China alhier gearriveerd, is op den 30 November jl. in de Macclesfield straat, op de hoogte van Pulo Tjalaka opgenomen, en alhier aangebragt de gezagvoerder en equipage (26 man) van het op den 29 November verongelukte schip *Herculean*, kapitein James Bell; genoemd schip is ten N. N. O. van Pulo Leat op eene klip gedreven en kort daarna gezonken; het was beladen met thee van Whampoa naar Liverpool.
(*B. H.*)

ZUID- EN OOSTERAFDEELING VAN BORNEO. — De tot 28 November jl. loopende berigten behelzen het volgende.
Bij gelegenheid van eene inspectiereis door de afdeeling Doeson en Bekompai, door den wd. civielen gezaghebber

dier afdeeling gemaakt, bleek de geest van gehoorzaamheid en onderwerping der hoofden en bevolking in die streken voldoende te zijn.

Van Sampit waren allezins gunstigo tijdingen ontvangen. De rust was er niet gestoord geworden.

Z. M. stoomschip *Admiraal van Kinsbergen* is den 9den November van zijnen togt naar de Boven Doesou teruggekeerd. Het stoomschip *Onrust*, in 16 voet water liggende en onder eene 6 voet hooge laag zand werd door het doen springen eener kruidkist met 100 pd. lading, zooveel mogelijk vernield.

Den 9den November is eene bende van 60 roovers van Kalaugan, die zich in de soengei Karawa, niet ver van onzen post onder den opstandeling goesti Djamal had genesteld, door eene patrouille onder den luitenant Munters aangevallen en met verlies van 3 dooden en 11 gekwetsten verdreven. Aan onze zijde werd een fuselier gekwetst.

Volgens latere berigten had de vijand zich weder verzameld; in dezelfde soengei, ½ uur van de groote rivier, eene versterking opgeworpen; doch deze weder gesloopt, omdat zij voor groote vaartuigen genaakbaaar was. Daarna had hij eene nieuwe benting aan de meer ondiepe soengei Kamasira, een uur van de groote rivier verwijderd, gebouwd.

Reeds vóór de ontvangst van dit berigt was Z. M. stoomschip *Admiraal van Kinsbergen* met eene gewapende barkas en den luitenant Brinkgreve, vergezeld van 30 bajonetten en een mortier derwaarts vertrokken, om, in verband met de bezetting onzer versterking in de Kahajan en de aldaar gestationeerde kruisboot de vijandelijke benteng te nemen en te vernielen en den vijand uit een te drijven.

Den 24sten November kwam het stoomschip echter terug met de tijding, dat de vijand, waarschijnlijk van de aankomst onzer troepen onderrigt, de benting verlaten had, en nergens was bespeurd, zoodat men zich tot de slooping der benting had moeten bepalen. Laatstelijk scheen deze vijandelijke bende naar de Kapoeas te zijn getrokken. De militaire kommandant van Kwala Kapoeas was dien ten gevolge gelast haar met behulp van 300 Dajaks van Poeloe Petak, die zich daartoe vrijwillig hadden aangeboden, aan te tasten.

Den 9den November werd de rust in de kampong Simpoer (Amowang) verstoord door Loerah Mira, die met eenige volgelingen het districtshoofd Kiai Ranamangala en familie wilde vermoorden. De vrouw en kleinzoon van dit disricts-hoofd werden de slagtoffers van dezen aanval, terwijl overigens nog twee leden zijner familie gewond werden, Loerah Mira bekocht zijn snood plan met den dood; vier zijner volgelingen sneuvelden en verscheidene andere werden gewond; waarna de bende ontmoedigd de vlugt nam.

Om taktische redenen zal de strekte van Amawang ½ uur meer Oost-waarts van Kandangan worden verlegd.

In het Alaische hielden zich nog steeds zwervende benden muitelingen op.

Den 7den November zijn van uit Fantai Ambawang en Barabai twee kleine kolonnes, met mortier onder den kapitein Bode en den 1ste luitenant van Ende langs verschillende wegen uitgerukt. Den volgenden dag vereenigden zij zich te Biranjang en verdreven den vijand, die aan de overkant der rivier stond, hem eenige dooden toebrengende. Daarop werd op Djati gemarcheerd; welke kampong echter bleek verlaten te zijn.

Op den 9den November werd naar Tak-in gemarcheerd, alwaar zich het opsstandelingshoofd demang Djaja Negara, zoude ophouden. Deze kampong is echter verlaten gevonden. Deze togt, waarbij men tot aan den vijfden bergrij in het Mandella gebergte doordrong, liet eenen goeden indruk achter. De Dajaks van Laboean hebben ten gevolge van dien togt onder hunnen toemengoeng Amin hunne onderwerping aan het gouvernement komen aanbieden en bescherming verzocht.

Eene kolonne van 125 bajonetten met houwitzer en mortier onder den kapitein Bode rukte den 17den November van Amoenthai op, om over Tabalong tegen Moeara Ajoe en omstreken te ageren. De kolonne kwam den 22sten ter laatstgenoemde plaats aan zonder vijandelijkheden te hebben ontmoet. Des nachts op het bivouac echter werd zij hevig beschoten; de adjudant onderofficier dd. officier Backerus en twee koeli's werden bij die gelegenheid gewond. Verder werden geene vijanden meer ontmoet.

De communieatie tusschen Pringin en Amoenthai werd korten tijd door muitelingen gestremd; eene kleine kolonne, uit Amoenthai gezonden, was echter voldoende om haar te herstellen.

Rondom Martapoera, langs de Riam Kiwa en Kanan, zoomede nabij Moengoe Tajoe werden patrouilles uitgezonden, die evenwel geen spoor van vijanden ontdekten.

Van Koetei zijn mede gunstige berigten ontvangen. Pangeran Perbata Sari had aan de oproeping van den sulthan gevolg gegeven en was te Samarinda aangekomen.

Ten gevolge van het verbod van het sulthans bestuur tot vervoer van amunitie en levensmiddelen naar de bovenlanden, ten einde den toevoer dier artikelen aan de Bandjermasinsche opstandelingen te beletten, was de handel in de bovenlanden weinig beduidend.

(*J. C.*)

ALGEMEEN OVERZIGT

van den specialen correspondent van den Oostpost.

BUITENLAND.

Steeds blijft de toestand van Europa hoogst gewigtig maar tevens hoogst twijfelachtig; steeds boezemen de verwikkelingen der mogendheden de ernstigste bezorgdheid in; steeds blijft het de vraag, zal Europa met een algemeenen oorlog worden bedreigd, of zal het zich kunnen verheugen in een ongestoorden en zekeren vrede? Nu schijnt het dat het eene feit den gezigteinder opheldert en op deze vraag een bevredigend antwoord geeft, dan weder neemt een opvolgend feit dat bevredigend verschijnsel weg en is het, of slechts een lichtstraal is doorgebroken, om de duisternis van den wedergekeerden nacht nog dieper te doen beseffen.

Wij moeten in dit overzigt stilstaan:

1. bij den toestand van Italie en bij den voortgang der daar uitgebarsten omwenteling;
2. bij de concessies die door Oostenrijk zijn gedaan, en
3. bij de zamenkomst der Noordsche vorsten te Warschau.

Wij vangen aan met de gebeurtenissen in Italie. Was de veldslag bij de Volturno het voorname feit, dat wij in ons vorig overzigt moesten vermelden, een veldslag, die aan beide zijden gevoelige verliezen deed lijden, maar ook getuigen mogt van moed en geestkracht, aan beide zijden betoond — thans moet als de belangrijkste gebeurtenis, die de jongste dagen hebben opgeleverd, worden medegedeeld, dat de sardinische troepen in drie legerafdeelingen het Napelsche grondgebied zijn binnengerukt, nadat de graaf de cavour den koningstroon van Napels had vakant verklaard.

Koning Frans, die in genoemden veldslag, wij mogen wel aannemen onherstelbaar gevallen is, maar met eere de oorlogskans verloren heeft en in het midden des gevaars zijne dapperen waardig is voorgegaan en door een beleidvollen broeder ondersteund, hen krachtig heeft opgewekt en aangeprikkeld, moge tegen deze landing protesteren, gelijk hij tegen al de overweldigingen van Garibaldi, tegen Victor Emanuels titel van koning van Italie, tegen het geschenk van de Napelsche vloot aan Sardinie en tegen de medepligtigheid der Sardinische Regering reeds vroeger bij de buitenlandsche hoven protest heeft aangeteekend — het zal hem weinig baten, want men kan thans zeggen dat zijne zon voor goed is ondergegaan. Rusland heeft zich tegen dezen stap van den Sardinischen vorst mede verzet en heeft zelfs zijn Sardinischen gezant teruggeroepen en daardoor iedere vriendschappelijke betrekking met Sardinie afgebroken, maar terwijl de andere mogendheden zich beraden of zij al dan niet Ruslands voorbeeld zullen volgen en terwijl de diplomatie notas wisselt, heeft de stem der bevolking reeds ten voordeele der aanhechting uitspraak gedaan, en wacht de koning van Sardinie, slechts de proclamatie van den uitslag der stemming af, welke den 27st. aanst. officieel zal worden bekend gemaakt, om zijn plegtigen intogt in Napels te doen, en om plaats te nemen op een troon nog voor weinige weken door een anderen vorst bezet.

Doch wij moeten den loop der gebeurtenissen herinneren, niet vooruitloopen. Hoogst belangrijk waren de discussien over het wetontwerp tot de aanhechting in het Sardinische parlement gevoerd, en zij kenmerkten zich, behalve door eene gunstige ontvangst der wet, ook door een votum van vertrouwen van de Cavour, en door eene betuiging van hulde tegenover Garibaldi. Maar het meest belangrijk was zeker de rede, waarmede de discussien werden gesloten, belangrijk omdat zij een blik doet slaan in de politiek van het tegenwoordige, maar tevens, omdat zij de staatkunde der toekomst ontsluijert. In die rede straalt door, berusting voor dezen oogenblik, onderwerping aan de openbare meening in Europa, dat is hoofdzakelijk van Engeland, dat in een magtig Italie een tegenwigt aanschouwt tegen Frankrijks invloed in de Middellandsche zee, en de vaste overtuiging dat het bewustzijn der vrijheid van zelve Rome moet doordringen en bezielen, en dat Venetie's aanhechting eene onderneming van te groot gewigt is dan dat zij alleen door Sardinies kracht zoude mogen worden tot stand gebragt. Alzoo wordt voor het tegenwoordige aan den vrijheidskrijg eene grens gesteld, maar tot hoe lang? Een ligte ommekeer in de Europeesche staatkunde, en het lijdt geen twijfel, of de omwenteling zal worden voortgezet, de paus verdreven, die reeds thans, al sprekende van Rome niet te verlaten, zijne pelgrimsreize door het katholijk Europa voorbereidt, en de parel van Venetie zal aan den kroon van den keizer van Oostenrijk zijn ontrukt.

Het bewustzijn der vrijheid zoude Rome moeten doordringen. Maar waarom moesten dan de hertogdommen en de Koningrijken van Italie, thans van hunne hoofden, beroofd, tot dat bewustzijn worden opgewekt en waarom het initiatief der oproerige en onderdrukte bevolking dan niet afgewacht, even als thans dat der Romeinsche.

Sardinie zoude te zwak zijn om Venetie aan te tasten. Wie zoude het ernstig meenen bij het aanwassen der vrijheidscharen, bij den onbezweken moed van Garibaldi, die nog steeds met heldhaftigen ijver strijdt bij Capua, en die steeds nieuwe stellingen bemeestert? Neen indien de draad der omwenteling thans wordt afgebroken, het is omdat de mogendheden Frankrijks inmenging, voor Sardinie eene meerdere waarborg van welslagen, vreezen, het is omdat zij doordrongen zijn van de baatzuchtige bedoelingen van Napoleon en daarvan niet zijn teruggebragt door de verklaring van de Cavour, in het sardinisch parlement uitgesproken, dat geen overeenkomst met Frankrijk, opzigtens afstand van grondgebied is aangegaan; het is omdat vooral Engeland uit traditionelen haat, niet zoozeer tegen Oostenrijk als wel tegen zijn versleten, door Duitschland zelve meer en meer afgekeurd, maar ook thans ter laatste ure door keizer Frans Joseph zelf verlaten stelsel, waarover wij straks moeten spreken, inwendig niets liever verlangt, dan dat ook Rome en Venetie deel mogen uitmaken van Italie's grondgebied, het is eindelijk, omdat Frankrijk wenscht aftekeeren datgene, waarop Engeland juist als overwigt tegen Frankrijk de hoogste waarde stelt: de vorming van een magtig en ondeelbaar Italie. Maar die draad zal dan ook zeker eenmaal wederom worden opgevat, wanneer Piemont zelfstandig genoeg zal kunnen handelen en inwendige kracht genoeg zal kunnen bezitten om de geschorschte onderneming te voltooijen, wanneer het Napoleons invloed geheel zal zijn ontkomen en op de ondersteuning der andere mogendheden zal kunnen rekenen.

Het vooruitzigt dat deze stuiting der omwenteling, de uitslag der op den 21sten dezer bepaalde stemming, die niet minder gunstig scheen te zullen zijn dan die in de sardinische kamer van afgevaardigden, waarin de inlijving of liever zamensmelting van Napels met Sardinie met 290 tegen 6 stemmen werd aangenomen, mogt als de voorname reden worden beschouwd, waarom zich de mogendheden onthielden om tegen de landing der sardinische troepen te Napels te protesteren. Uit het officieele berigt, deswege te Parijs ontvangen, is gebleken, dat, terwijl twee divisien van Generaal Cialdini door de Abruzzen zijn gerukt, 8000 man den 9den en 10den te Napels zelf zich aan land begeven hebben, dat van die landingstroepen de helft dadelijk naar Capua is gerukt, om die stad nader in te sluiten, en dat eindelijk het eskader van admiraal Persano bevel heeft, Gaeta van de zeezijde in te sluiten, terwijl dat van de landzijde weldra door de korpsen van Cialdini en Tianti zal zijn ingesloten. Alvorens wij het oordeel mededeelen, over het feit der landing door de organen der publieke meening uitgesproken, moeten wij nog van twee dagbladartikelen gewagen betrekkelijk de Italiaansche zaken, want wij gaan al de krachtige proclamatien van Garibaldi voor de aanhechting en van de bisschoppen der wingewesten van den kerkelijken staat voor Rome's zelfstandigheid en oppermagt voorbij, welke artikelen ofschoon zij bij den aandachtigen toeschouwer geen te diepen indruk hebben te weeg gebragt, echter de algemeene belangstelling zeer hebben gaande gemaakt. Wij bedoelen den brief van Mazzini als antwoord op dien van den heer Pallavicino voorkomende in de *Opinione Nazionale*, en het artikel aan den heer Bonifar in den *Contitutionel.*

Mazzini weigert aan Pallavincino's verzoek te voldoen om Napels te verlaten, en zijn brief is geschreven in een toon van waardigheid die bewondering afperst. Hij grondt zijne weigering op drie redenen: 1° zoude de vrijwillige ballingschap die men hem wil opleggen een smet werpen op het volk van Italie, dat, zelf naar vrijheid strevende, niemand onderdrukken mag; 2° zou zijn gedwongen vertrek eene beleediging zijn voor koning Victor Emmanuel, die een enkel individu niet vreezen kan, zonder zijne eigene zwakheid te erkennen en het bewijs te geven, hoe weinig hij op Italies gehechtheid meent te kunnen rekenen; en 3° zou zijne verdrijving uit Napels de hem tegenovergestelde partij belagchelijk maken, die steeds beweerde dat hij alleen stond. — Indien Mazzini zoo grootmoedig en even gezind tot zelfopoffering ware, als Garibaldi getoond heeft te zijn, door al zijne overwinningen als een geschenk aan te bieden aan den koning van Sardinie, de prodictator zoude in zijne weigering kunnen berusten. Maar het is duidelijk, dat Mazzini's woorden niet te vertrouwen zijn, ook daar waar hij verklaart zijne overtuiging ten offer te brengen op het altaar van Italie's eenheid, en men mag het er voor houden, dat men niet zal schromen hem des noods door uitoefening van geweld en den sterken arm een land te doen ontruimen, voor wiens bevrijding niets gevaarlijker zoude zijn, dan de verspreiding van utopistische republiekeinsche leerstellingen.

Wat het artikel in den *constitutionnel* betreft, het mag genoemd worden een dier veel geruchtmakende pistoolschoten die de Fransche staatkunde pleegt afteschieten om de aandacht van hare diplomatieke verrigtingen afteleiden.

In dat artikel, waarin Piemont over den inval in Napels nog sterker gegispt werd, dan de invloed der Russische diplomatie het dezer dagen deed in het *Journal de St. Petersbourg*, waarin die inval eene verkrachting van het internationaal regt wordt geheeten, vooral omdat geene oorlogverklaring den inval voorafging, tracht de minister de Thouvenel duidelijk door eene tweede of derde hand het publiek zand in de oogen te strooijen en het te doen gelooven, dat Frankrijk Sardinies handelingen afkeurt. Het is niet voor de eerste maal, dat wij opmerken dat Napoleon het woord gebruikt om zijne gedachte te bemaskeren, wat anders was de terugroeping van den Franschen gezant uit Turijn? Alleen moet op dit artikel met eenigen meerderen aandrang de aandacht gevestigd worden, omdat daarin wordt voorgesteld de zamenkomst van een congres over het Italiaansche vraagstuk, ter bevrediging aller belangen. Doch klaarblijkelijk is dit denkbeeld het uitvloeisel van Napoleons verbittering over zijne ijdele pogingen om op het congres te Warschau tegenwoordig te zijn? Om Europa's zienswijze te doen blijken? Doch dat daartoe uitsluitend geen congres gevorderd wordt, hebben de laatste dagen al zeer duidelijk aangetoond.

Wij zeiden, dat de landing der Sardinische troepen en de nabij zijnde intogt van koning Victor Emanuel op Napelsch grondgebied tot de tegenstrijdigste beschouwingen in de Fransche en Engelsche dagbladen aanleiding geeft. Waar sommigen haar trachten te vergoelijken, door den loop, dien de oorlog in Italie genomen heeft en door de overweging dat Sardinies inmenging alleen in staat is dien spoedig tot een einde te brengen, blijven anderen zich daartegen met nadruk verzetten en oordeelen in dit feit eene verkrachting te zijn gelegen van het internationaal regt en de zedelijkheid.

Het is vooral de *Constitutionnel*, die de Sardinische regering dagelijks nog steeds sterk gispt, en wie zoude meenen, gelijk enkelen trachten te beweeren, dat hare artikelen niet onder den invloed staan van het Fransche Gouvernement en niet streken moeten om de aandacht van diens handelingen af te leiden? Het krachtigst echter werd het feit, dat welhaast tot de *faits accomplis* zal behooren, verdedigd door den heer Lemoine in het *Journal des Debats*, op grond dat de aanstaande koning van Italie zijn koningrijk niet langer ten prooi mogt laten aan regeringloosheid en burgeroorlog. Maar wie het strengst den inval der Sardinische troepen in het Napelsche grondgebied afkeurde, was de gezant van Napels te Turijn, die thans bepaald Sardinie's hoofdstad verlaten heeft en die in zijne nota, dus zijn verzet motiveert: „De goddelijke voorzienigheid, zegt hij — zal weldra, wanneer de beslissende slag geleverd wordt, uitspraak doen, doch nooit kan 's hemels zegen rusten op degenen, welke de groote beginselen der maatschappelijke en zedelijke orde schenden, terwijl zij zich als uitvoerders eener van God ontvangen roeping voordoen. Ook het geweten, des publieks zal, wanneer het aan de dwingelandij der politieke harstogten onttrokken is, den waren aard inzien van eene geweldenarij, *welke door de sluwheid aangevangen en door het geweld is ten einde gebragt.*

Scherp steekt hierbij af de proclamatie of het manifest door koning Victor Emanuel tot de volken van Zuid-Italie gerigt, eene proclamatie, die tot de geoorloofde middelen behoort om op de stemming der bevolking invloed uit te oefenen, die in zeer krachtige bewoordingen is vervat en waarin de koning betrekkelijk zijne landing mededeelt de *historia facti* en niet verzuimt te wijzen op al de vrijheden, die zijne regering aan het volk heeft geschonken.

In die proclamatie is geen spraak van sluwheid of geweld, maar van rondborstigheid, van grootmoedigheid, van onderworpenheid, aan de openbare meening: De koning zegt daarin, dat de eendragt tusschen vorst en volk met betrekking tot de nationale onafhankelijkheid, de burgerlijke en politieke vrijheid, de vrijheid van tribune en drukpers, het leger, dat de militaire herrinneringen van Italie onder de driekleurvaan op nieuw heeft in het leven geroepen, Sardinie tot den standaarddrager en den arm van Italie zullen maken. Men zou met grond kunnen vragen, of het des konings oogmerk niet veeleer is, Rome tot het hart van Italie te maken, om met der tijd als keizer gezeteld te zijn op den troon, thans door den paus ingenomen, die meer en meer aan de opregtheid van Frankrijk's bescherming twijfelt en voor wien de verklaring van Garibaldi in een zijner proclamatien tot de bevolking van de Napelsche provincie Molize, dat in Maart 1861 gansch Italie,— met inbegrip van Rome en Venetie,— vrij en herboren zouden zijn, voorzeker niet geschikt was, om hem aftebrengen van zijn voornemen om Rome te verlaten. Doch van zoover rijkende bedoelingen gewaagt de koning met geen woord; in die proclamatie wordt alleen gewezen op de kracht, die uit eene vereeniging der verdeelde provincien tot eene natie moet voorvloeijen, op de behoefte, die de koningen gevoelen aan de liefde en achting der volken, op den edelen moed van hen, die voor Italie's vrijheid en onafhankelijkheid hebben gestreden, terwijl hij aan het slot zijner proclamatie verklaart, niet te Napels te komen, om aan de bevolking zijnen wil op te leggen, maar den haren te doen eerbiedigen, met kalmte de uitspraak van het beschaafd Europa en de geschiedenis te gemoet te zien, de overtuiging in zich om te dragen, dat zijne staatkunde in Europa den vooruitgang der volken met de duurzaamheid der monarchie overeenbrengt en voor Italie aan het tijdvak der omwenteling een einde maakt.

In deze zijne rede, waarvan de verlangde uitwerking niet heeft gefaald op eene stemming ook in het geheim door vele middelen voorbereid, en die toonen moet, dat de koning, die zooveel waarde hecht aan den naauwen band tusschen vorst en volk, ook de liefde van zijn volk bezit, grondt de vorst zijne landing vooral op de noodzakelijkheid, om de republikeinen te breidelen, die door hun rusteloos streven om hunne droombeelden te verwezenlijken, de behaalde voordeelen in gevaar brengen. En niet ten onregte, want in weerwil van den voor Sardinie zoo gunstigen uitslag der verschillende stemming, zetten de Mazzinistische, wij doelden er reeds straks op, en de separistische partij in het geheim hare intriges voort.

Hoe verschillend nu ook de oordeelvellingen over de landing der Sardinische keurbenden blijken te zijn, al naar mate men zich op een tegenstrijdig standpunt plaatst bij de beschouwingen omtrent de omwenteling, zeker laat zij zich regtvaardigen uit het oogpunt van het algemeen belang. Stelt men het vraagstuk van het regt op den voorgrond, men mag er aan twijfelen of het zich hierdoor laat verdedigen, dat een naburig vorst in den aanvang een woelig maar dapper krijgshoofd met luttele manschappen en slechts in het geheim met de benoodigde gelden voor uitrusting en leeftogt, ondersteund, afzendt om bevolkingen op te zetten, smachtende om van het juk te worden verlost, dat hen op de schouders knelt, om een broedermonarch van den troon te stooten, waarop zijn voorgeslacht sints eeuwen onafzetbaar scheen gevestigd en om later nadat dat krijgshoofd in zijne onderneming is gelukt, en als dictator oppermagtig den staf heeft gezwaaid, staatsdienaren heeft aangesteld en afgezet, staatsregelingen heeft verscheurd en ingevoerd, de teugels zelve in handen te nemen, zijne legermagt te zenden ter versterking der verzwakte vrijheidsscharen op het grondgebied, dat de gevallen koning nog verdedigt, op een tijdstip, dat het volk nog niet door de vrije stemming heeft beslist.

Men mag er aan twijfelen of zoodanige handelwijze door het internationaal regt wordt gewettigd en of niet *of* eene voorafgaande formele en rondborstige oorlogsverklaring *of*, met het oog op het politiek evenwigt van Europa, eene voorafgaande toestemming en magtiging der groote mogendheden werd gevorderd om zoodanig indringen in 's vreemden grondgebied te regtvaardigen. De bevrijding eener mishandelde, vertrapte bevolking, rijp voor constitutioneele instellingen en in staat van al de zegeningen te ondervinden van een vrijgevig bestuur, al de weldaden te genieten eener zich ontwikkelende en krachtig voorwaartsstrevende beschaving, was voorzeker een schoon denkbeeld en waardig een bloedigen krijg. Doch behoorde de verwijzenlijking van dit denkbeeld op deze wijze te geschieden? Veroordeelde de heimelijke, arglistige aanval niet zich zelven? Was dit loyaal ten opzigte van een vorst, die op eenmaal den liberalen weg wenschte in te slaan? De nakomelingschap zal al die vragen beantwoorden. Dit is zeker, men moet niet het regt met de wenschelijkheid, of wil men, met de noodzakelijkheid verwarren. Die noodzakelijkheid bestond voorzeker en de gisting, nog steeds te Napels aanwezig en die, wanneer zij niet spoedig bedwongen wordt, tot ernstige conflicten zoude kunnen aanleiding geven, toont haar, wie het nog weerspreken mogt op eene onloochenbare wijze aan. Te midden dier woelingen hebben wederom de prodictator Pallavierino en het ministerie gevolg gegeven aan hun besluit om hun ontslag te nemen, dat hun zeker nog niet is verleend, en het is slechts de verschijning van dezen, waarop Garibaldi blijkens zijne proklamatie aan het volk, slechts vertrouwt om alle oneenigheid te doen ophouden. Die proclamatie getuigt op nieuw van de ongeveinsde opoffering van den dictator.

De slotsom is dan ook deze, dat indien men onbevooroordeeld het feit der landing beschouwt, het zich alleen laat verdedigen uit het oogpunt van het algemeen belang en het welzijn van Italie, maar zeker hoogst vreemd klinkt het argument van den minister de Cavour, in eene nota gerigt aan den baron Winspeare, gezant van den gewezen koning van Napels te Turijn, dat de koning door de hoofdplaats van zijn land te verlaten, moet worden geacht afstand van den troon te hebben gedaan.

In de eerste plaats heeft de koning Napels niet verlaten, maar hij werd verjaagd; in de tweede plaats klinkt het argument zonderling tegenover een vorst wiens onbezweken moed om den verloren troon te herwinnen, het vuur van den burgerkrijg aankweekt. Immers de gewezen koning van Napels maakt bij voortduring te Gaëta op uitgebreide schaal aanstalten tot verdediging; steeds heerscht in de haven drukke beweging en het voornemen bestaat om de buitenlandsche oorlogschepen, die zich aldaar bevinden, te doen overwinteren. Intusschen is het te vreezen, dat de koninklijke troepen nadat de stemming zal zijn bekend geworden, Çapua welhaast ontruimen en zich achter de Garigliano zullen terugtrekken, die eene uitgestrekte verdedigingslinie daarstelt, gesteund door Gaëta, waar hij meent het lang te kunnen volhouden, maar waar hij waarschijnlijk spoedig aan de land- en zeezijde zal worden bestookt en voor de overmagt welhaast zal moeten zwichten.

Is de koning van Napels voor goed verdreven, en is het Sardinie ernst een einde te maken aan de revolutie om de reorganisatie krachtig voort te zetten, dan zeker schijnt er eenig uitzigt te bestaan, dat de Italiaansche oorlog niet in een Europesche zal overgaan en dat de toekomst den olijftak van den vrede zal aanbrengen.

Maar dat uitzigt is hoogst onzeker, en, wij hebben het reeds boven gemeld, wij vreezen maar al te zeer voor een kort uitstel, zoodat indien de omstandigheden slechts eenigzins zullen veranderen, het laatste bedrijf van dit treurspel zal worden afgespeeld. Dit zien Oostenrijks keizer en de heilige vader te Rome beiden in, en geen wonder dat zij, hoe bemoedigend Sardinie's en Frankrijks verklaring ook ware van de omwenteling te doen ophouden, *niet* zijn gerustgesteld. Geen wonder, dat Oostenrijk – zonder, gelijk eerst het gerucht meldde, een ultimatum tot Sardinie te hebben gerigt, tusschen Rovigo en Mantua troepen bijeengetrokken en stellingen heeft ingenomen en dat drie à vier duizend Oostenrijkers den 17den dezer de Po bij Revere, behoorende tot dat gedeelte van het lombardische grondgebied, dat aan Oostenrijk is gebleven, is overgetrokken en dat een Oostenrijksch observatie korps van 50,000 man geconcentreerd is op de Sardinische grenzen. Dit alles schijnt nog slechts voorbereiding en bedreiging. Het kabinet van Weenen moet aan het Fransche de verzekering hebben gegeven, dat Oostenrijk, zoo lang het niet wordt aangevallen, Sardinie thans niet denkt aan te vallen en prins Metternich, die eerstdaags te Parijs wordt terug verwacht, is belast om den minister de Thouvenel mondeling nadere opheldering te geven over de concentratie van zoodanig leger. Intusschen slaat van hare zijde de Sardinische regering met aandacht gade al wat er in Italie gebeurt, en beantwoord de opeenhooping van Oostenrijksche troepen aldaar met eene versterking van hare strijdkrachten aan de Beneden-Mincio, waar het grootste gedeelte van het Sardinische leger is geconcentreerd, terwijl onderscheiden divisien, die bevel hadden gekregen om naar Napels op marsch te gaan, tegenbevel hebben bekomen en naar de uiterste grenzen van Lombardije zijn gezonden. Maar is dit alles nu gerustetellend?

Geen wonder ook dat de paus nog de grootste bezorgdheid koestert.

De scherpe afkeuring van zijn stelsel in de Engelsche bladen, die dezelve het stelsel van stilstand noemen en de regtvaardigheid van het pauselijk bestuur in twijfel trekken, kan den paus niet overtuigen, dat het regtvaardig is, dat men hem uit zijne staten bant. Maar is de vrees des pausen voor dit oogenblik ten minste niet ongegrond? Men zou geneigd zijn die vraag bevestigend te beantwoorden, indien men let op de toenemende bescherming door Frankrijk's keizer den paus betoond, daar de Fransche bezetting haar kring steeds verder uitbreidt, terwijl men toch zeker wel mag aannemen, en de gebeurtenissen der laatste dagen hebben het onbetwistbaar aangetoond, dat tusschen Sardinie en Frankrijk de innigste overeenstemming bestaat. Maar is de bescherming des Franschen keizers opregt, en is die toenadering tusschen Frankrijk en Rome niet welligt de voorbode eener groote verkoeling, en zal Italie een *één* en ondeelbaar koningrijk kunnen heeten, waaraan het middelpunt, tevens de oorsprong van Italie's roem en grootheid, ontbreekt? De overeenstemming tusschen keizer Napoleon en koning Victor Emanuel, hoezeer ook uiterlijk geloochend, kan ook nog blijken uit de geldelijke schadeloosstelling, den paus door de beide vorsten gezamenlijk aangeboden als vergoeding der geledene verliezen. De weigering des pausen heeft algemeen, ook bij zijne tegenstanders een gunstigen indruk gemaakt, ofschoon men aan zijn voornemen, om te Rome te blijven, geen onbepaald geloof schijnt te hechten, en men blijft meenen, dat hij zich tot den aftogt voorbereidt.

Maar wanneer men bedenkt, dat Frankrijks troepen in den pauselijken staat slechts dienen om het tegenwigt te verstrekken tegen Oostenrijk en in geenerlei opzigt om den paus uit zijn ondragelijken toestand te redden, kan men die Fransche bescherming dan aanmerken als een gerustetellend teeken voor het behoud van den vrede? Als een ander bewijs van de gezindheid van den paus om Rome te verlaten, werd aangemerkt het vertrek van den pauselijken nuntius te Parijs.

Kan, na al deze beschouwingen, met den Franschen keizer gezegd worden, — en op dien grond wenschte hij een congres tot regeling van het Italiaansche vraagstuk bijeen te roepen, — dat elke mogendheid zich onverdeeld aan de werken des vredes en aan de vermeerdering der welvaart harer onderdanen zal kunnen wijden,

Wij voor ons gelooven, dat het aanbreken van dien tijd nog tot de *pia vota* moet geacht worden te behooren, en een vrede tusschen de verschillende mogendheden van Europa, zoo innig als die tusschen Engeland en Pruissen, welke in de zamenkomst te Coblenz een nieuwen waarborg erlangde, moet worden gerangschikt onder de droombeelden, wier verwezenlijking tot eene ver verwijderde toekomst behoort.

Wij moeten thans gewagen van de concessien, door de oostenrijksche regering gedaan en die eensklaps, zonder men daarop was voorbereid, ja, terwijl alles het tegendeel deed vermoeden, in de officiele *Wiener zeitung* van den 21sten dezer zijn verschenen, merkwaardig in de eerste plaats, omdat het thans het ernstige voornemen van Weenen schijnt te zijn den ouden traditionnelen weg van het despotisme te verlaten en omdat de ingevoerde hervormingen uit haren aard een blijvend karakter dragen, merkwaardig in de tweede plaats, omdat zij zijn genomen vóór de conferentie te Warschau heeft plaats gehad en dus niet kunnen en worden beschouwd als de vrucht van de onderhandelingen op dit congres, maar als het gevolg van rijpe overwegingen en zeker ook van den gebiedenden drang der omstandigheden.

Bij het manifest, dat het officiele dagblad mededeelt, wordt een diploma uitgevaardigd op de grondslagen der pragmatische sanctie, dat voor de regering en hare opvolgers, bij elke troonsverandering verbindend is, in voege dat het in de verschillende deelen der monarchie uitgevaardigd en in de bondswetten opgenomen zal worden. Dit diploma beveelt, dat de wetgevende magt voortaan slechts onder medewerking van de landdagen en den rijksraad zal uitgeoefend worden. Het aantal leden van den rijksraad, door de landdagen te benoemen, wordt vermeerderd tot 109. Die leden zullen in verhouding van de uitgebreidheid der kroonlanden, hunne bevolking en de opbrengst der belastingen gekozen worden. De ministerien van openbare eeredienst en binnenlandsche zaken worden als algemeen centraliseerend bestuur opgeheven. De hofkanselerij voor Hongarije wordt hersteld; eene dergelijke inrigting voor Zevenbergen voorbereid. De Hongaarsche hofkanselier maakt deel uit van het kabinet.

De aangelegenheden der overige gewesten worden door een minister van staat in den keizerlijken Raad vertegenwoordigd. Voor de zaak van het onderwijs zullen de eigen autoriteiten zorg dragen.

Het departement van justitie wordt voor alle niet hongaarsche gewesten in den ministerraad vertegenwoordigd door den president van het hof van cassatie. De industriele en commercieele aangelegenheden worden in het kabinet door den minister van koophandel vertegenwoordigd. De bevoegdheid van den rijksraad in finantiele zaken wordt aanzienlijk uitgebreid. De conversie van bestaande leeningen, de invoering der belastingen, de vervreemding van staatsdomeinen zijn van de goedkeuring van den rijksraad afhankelijk. De zaken rakende het tarief, de munt, het crediet, de grondbelastingen, het zettelbank-wezen, de post, de telegraphie, de spoorwegen kunnen alleen onder medewerking van den rijksraad behandeld worden.

De overige aangelegenheden, betreffende de wetgeving behooren tot de bevoegdheid der bijzondere landdagen. De behandeling der gemeenschappelijke aangelegenheden van de niet Hongaarsche gewesten is aan de leden van den rijksraad, die tot deze gewesten behooren, voorbehouden. Betreffende de organisatie van de niet hongaarsche gewesten zijn uitgebreide instructien aan den minister van staat gezonden op den grondslag van de autonomie. De vertegenwoordiging van alle klassen en belangen is bij die instructien als noodzakelijk te kennen gegeven. Tevens is de spoedige indiening van de organisatie op goede grondslagen met eene zoo spoedig mogelijke bijeenroeping van de landdagen bevolen. In Hongarije worden de constitutionnele inrigtingen hersteld. De Hongaarsche taal is erkend als officiele taal bij het geregt en het staatkundig beheer.

De universiteit te Pesth wordt heropend. De afschaffing van de vrijstelling van belastingen voor kerkelijke en andere goederen wordt bevestigd. Als grondbeginsel is aangenomen, dat alle klassen des lands, zoowel in het administief bestuur als bij de wetgeving vertegenwoordigd zullen worden. Bij de instructien tot de zoo spoedig mogelijke bijeenroeping der landdagen, is tevens de aanschrijving gevoegd, dat er bij de inwijding van het diploma zoowel als bij de krooning plegtigheden zullen plaats hebben. Het regtswezen en het bestuur zal worden uitgeoefend op den grondslag van het burgerlijke wetboek en van het strafwetboek, zoo lang langs wettelijken weg ten dien aanzien niets anders bepaald wordt. De koninklijke Curie te Pesth en het stadhouderschap te Ofen worden hersteld. Voor de staatsregterlijke aanspraken van de bevolking in Hongarije en Servie zal een hofcommissaris tot genoemde nationaliteit behoorende, door de verschillende klassen worden afgevaardigd; op de voorstelling van dien commissaris behoudt de keizer zich de beslissing voor. Aan Zevenbergen worden gelijksoortige constitutionele inrigtingen toegezegd; wegens de betrekking van Hongarije tot Croätie zal eene onderlinge behandeling tusschen de landdagen van beide gewesten, rakende gemeenschappelijke aangelegenheden, plaats hebben. De heeren Thun, Nadasdy en Thierrij treden uit het ministerie. De generaal Degenfeld is voorloopig belast met de portefeuille van oorlog, de graaf Sceesen is minister zonder portefeuille, de heer Mecserij is benoemd tot minister van policie, de heer Lasser is *ad interim* belast met het departement van justitie. De baron Nicolaas Vaÿ is benoemd tot Hongaarschen hofkanselier. De heer Szogijeniji, lid van den rijksraad is tweede hofkanselier. De generaal Benedeck is belast met het opperbevel over de troepen in Italie. De generaal Neusdorf is kommandant in het Servische woijwoodschap.

Te Weenen en te Pesth is de belangrijke tijding dezer concessien van de zijde der bevolking beantwoord met eene illuminatie, terwijl de fondsen aanmerkelijk zijn gestegen.

Sedert des keizers troonsbeklimming is voorzeker geen zoo gewigtige stap gedaan tot herstelling van de constitutionnele vrijheid in Hongarije. En toch, hoe ruim en duurzaam de concessien ook schijnen en al verwacht men, dat de meerderheid der Hongaren en vooral de aanzienlijken door eene loijale uitvoering daarvan wordt tevreden gesteld, zoo is de vrees niet geheel ongegrond, dat men hare opregtheid zal verdenken om het oogenblik waarop zij werden gedaan. Immers de vijandelijke gezindheid van Oostenrijk tegen Sardinie is tot haar toppunt gestegen; de europesche vrede loopt gevaar. De militaire maatregelen, van weder zijde in Italie genomen, het afbreken der diplomatieke betrekkingen tusschen Rusland en Sardinie, waaropwij reeds wezen, getuigen van de heerschende spanning. Maar ook in Hongarije dreigde een gewapende opstand uit te barsten, en het gevaar van dien opstand schijnt zelfs keizer Alexander van Rusland te hebben beangstigd, en door diens bezorgdheid voor de besmetting zijner eigene grensprovincien, kan de verzoening verhaast en kunnen de Souvereinen door hem zelf aangeraden zijn. Het ware dus niet geheel onmogelijk, maar wij hopen het tegendeel, dat „te laat" ook in Hongarije werd gehoord, waar het volk het schouwspel voor oogen heeft van zoo menigen zwakken en gewetenloozen monarch, die, na jaren lang onbarmhartig te hebben geregeerd, gereed is in de ure des gevaars alles op te geven, wat zij als haar vast beginsel beschouwde liever dan een kroon te verliezen. Het is te wenschen dat de 100,000 Hongaren in het oostenrijksche leger de gedane concessien niet als schoon klinkende beloften zullen aannemen, en de overtuiging mogen erlangen, dat de verleende vrijheden voor Hongarije in waarheid weldadig kunnen zijn, en dat, zoo als de *Times* te regt aanmerkt, Hongarije er even goed partij van trekke als Engeland deed van de onwillig toegestane regten en gunsten zijner vroegere vorsten. Indien eenmaal de keizer bewust zal zijn van den voorspoed, dien zijn maatregel in zijn rijk zal hebben bewerkt, van het herstel zijner financien, van de voordeelen van orde en vrijheid, zal hij eerst de ware voldoening smaken van den stap, dien hij thans uit noodzakelijkheid genomen heeft. Magt hij slechts die eene zegening ondervinden, eerlijke een betrouwbare raadslieden te ontmoeten, die open en standvastig aan den jeugdigen regeringsvorm rigting, kracht en ontwikkeling geven.

Thans moeten wij nog van de bijeenkomst te Warschau gewagen. Men zal zich herinneren, dat het oorspronkelijke, doel dier zamenkomst was, Frankrijks heerschzucht en annexatie-politiek te keer te gaan. Het liet zich hierdoor ook verklaren, dat aan het verlangen van Napoleon om tot deze conferentie te worden toegelaten door de Noordsche mogendheden geen gevolg werd gegeven. Doch nu wordt eenmaal aan de Italiaansche omwenteling een grenspaal gesteld en is het blijkbaar, dat Sardinie die omwenteling stuit op aandrang, zij het dan ook heimelijk, van Frankrijk. Alzoo treedt eensklaps Frankrijk als vredestichter op, als beschermer des pausen, als quasi — vijand van Sardinie alleen maar om aan het tegen de Fransche regering ontstane wantrouwen een einde te maken. Op nieuw klinkt het in de vergaderzaal en van de pers, dat het keizerrijk de vrede is, ofschoon 's keizers verklaringen nergens volkomen vertrouwen vonden, bestond er voorzeker minder grond dan vroeger om eene coalitie tegen Napoleon in het leven te roepen en alzoo onderging het oogmerk der bijeenkomst eenige wijziging en wat aanvankelijk het doel der conferentie was, zal daarvan thans het gevolg zijn. Welk is dit doel? En de vraag heeft te meer gewigt, nu deze bijeenkomst niet meer tot het toekomende maar tot het tegenwoordige behoort en de keizers den 22sten te Warschau elkander ontmoet hebben — wij spreken alleen van den Oostenrijkschen en Russischen, want de Fransche is bij herhaling de toegang ontzegd — en reeds een onderhoud met elkander hebben gevoerd. De Fransche keizer verdiept zich deswege in allerlei gissingen en schijnt niet voldaan met een eigenhandig schrijven van keizer Alexander dat de conferentie volstrekt geene vijandige bedoelingen tegen hem koestert. De engelsche drukpers spot met de vrije instellingen, die moeten geboren worden uit, eene ontmoeting van twee despotieke keizers; de Russische dagbladen gewagen er slechts van in negativen zin en betoogen enkel wat *niet* het doel der zamenkomst is; de ex koning van Napels meent in die bijeenkomst een heilig verbond te moeten opmerken, dat zijn

herstel tot oogmerk heeft; de paus hoopt in stilte, dat de patriarch der Grieksche kerk en de regent van een protestantsch en constitutionneel koningrijk de weerbarstige katholijken van Europa zullen dwingen op nieuw een wereldlijk vorst als hoofd harer kerk te erkennen. Aller oogen zijn naar Warschau gerigt. En toch schijnt het doel der zamenkomst ons duidelijk te zijn. Mogt het al met de waarheid overeenstemmen, gelijk thans bij gerucht wordt gemeld, dat te Warschau geen of- en defensief verbond zal worden gesloten, dan mag men nogtans aannemen, dat voor zoodanig verbond de grondslagen zullen worden gelegd, dat dit congres, de thans slechts voor een tijd gebreidelde omwenteling voor goed zal wenschen te stuiten, en de verdere toepassing van het stelsel der *faits accomplis* zal willen voorkomen.

Men moet ook niet vergeten, dat op deze conferentie meer dan waarschijnlijk het Oostersche vraagstuk zal worden ter sprake gebragt. De laatste berigten uit Syrie zijn wederom minder gunstig en vestigen daarop op nieuw de aandacht. Immers zouden de christenen te Damascus andermaal zijn bedreigd geworden, ten gevolge der oorlogsbelasting, die den Turken is opgelegd en zouden Fuad-Pacha en de consuls van Frankrijk en Rusland in allerijl naar Damascus zijn teruggekeerd.

Men mag dus met de *Times* aannemen, dat de vergaderde souvereinen zich enkel zullen verstaan omtrent eene gemeenschappelijke gedragslijn, in geval zich zekere omstandigheden opdoen, die hunne belangen betreffen, en te regt merkt het blad daarbij op, dat indien zulk eene verstandhouding binnen redelijke grenzen wordt beperkt, de kennis daarvan tot den vrede en de rust der wereld zal bijdragen. Maar die gedragslijn zal zich dan ook niet enkel tot Italie bepalen, maar zich tevens over de andere Europesche vraagstukken uitstrekken.

Dat de Czaar van Rusland zich al te zeer het lot van koning Frans zal aantrekken, aan wien hij door familie banden verbonden is, zal men niet vooronderstellen, want dit zoude gelijk staan met eene verstoring van den Europeschen vrede. Engeland heeft dan ook na te Turijn krachtig op gematigheid te hebben aangedrongen, al zijn invloed te Petersburg aangewend om de welwillenheid van den Czaar omtrent de Habsburgers niet te ver te doen gaan. Nog meer heeft Engeland daartoe op Pruissen gewerkt, hetwelk heeft ingezien, dat het, hoezeer het gedrag van Sardinie afkeurende, toch om zijne eigene stelling in Duitschland te handhaven, Italie 's regten niet te zeer kan betwisten en Oostenrijk 's staatkunde niet kan steunen. Het zal zich daarom eene strikte onzijdigheid voorbehouden.

FRANKRIJK.

De *Pays* geeft volgender wijze zijne afkeuring te kennen over het gedrag van Piemont met de pausselijke staten binnen te rukken:—

Hoe zwak Oostenrijk ook moge zijn, het blijft steeds een der groote mogendheden van Europa en de alliantien die hij thans heeft gesloten maken het gemakkelijk om het nog in zijn bezit zijnde Italiaansche grondgebied te verdedigen in geval dit mogt worden aangevallen. Het is zeer ongelukkig dat een staatman zooals de graaf Cavour, die reeds zoovele bewijzen van bekwaamheid en voorzigtigheid heeft geleverd, thans zoo zijn verderf te gemoet loopt. Hoedanig ook de gevoelens van vaderlandliefde mogen zijn welke Garibaldi in zijne ondernemingen hebben geleid, nimmer hebben wij daaraan onze goedkeuring kunnen hechten. Zijnen moed, zijne belangeloosheid, en de schitterende hoedanigheden van zijn waarlijk exeptionneel karakter hebben wij steeds alle regt doen wederwaren, doch wat zijne daden betreft wij hebben die immer beschouwt als niet te stroken met eene geregelde staatkunde. Afgescheiden van de voorzigtigheid en het goede oordeel, wat men den graaf Cavour niet kan ontzeggen, hebben wij nimmer zijne taal en zijne handelingen bewondering kunnen schenken. Wij behooren tot het getal dergenen die den inval van het Piemontesche leger in de pausselijke staten niet kunnen toejuichen. Daarom doet het ons ook genoegen van te zien dat de eerste minister van koning Victor Emmanuel terugschrikt voor de gevolgen welke deze interventie na zich kan slepen. Piemont in het bijzonder heeft goede redenen om zich zelven geluk te wenschen met deze omstandigheid, en Italie, welks onafhankelijkheid ook ons zeer na ter harte gaat, zal voornamelijk daardoor winnen. Rome en Venetie worden door elk staatsman in hetzelfde licht beschouwd als waarin de graaf Cavour ze heeft beschouwd.

De *Union* spreekt met nog meer verontwaardiging over de overweldiging door Piemont van het Napolitaansche en Romeinsche grondgebied; onder anderen drukt hij zich volgender wijze uit:—

„Het is duidelijk dat het Piemontesche kabinet openlijk zijn besluit heeft te kennen gegeven om twee koningrijken te overweldigen, van welke de souvereinen nog steeds hunne regten verdedigen; de een met te protesteren, het eenige wapen wat hem de revolutie nog heeft overgelaten, de ander met het zwaard. Sardinie verklaart thans nog alleen op magtiging te wachten, waavoor? vragen wij. De leiders der geheele beweging zijn werktuigen in de hand van Sardinie; thans vraagt hij alleen nog vergunning om zijne overweldiging als feitelijk te mogen afkondigen op het tijdstip dat hem daartoe het geschiktst zal voorkomen. Aldus nu is het schouwspel wat de wereld wordt vertoond. Wij durven plechtig verklaren dat bij niet eene natie immer zoo iets is gezien. Het zou te veel van het geduld onzer lezers gevergd zijn om hier nogmaals de schandelijke théorie bloot te leggen, volgens welke de graaf Cavour heeft gehandeld. Nog gevoelen wij den smartelijken indruk teweeggebragt door de valsche daden welke zijn gepleegd bij den inval van Sicilie en Napels, en door de schendende en bloedige tooneelen waardoor de kerkelijke staten zoo wreed zijn geschokt. Zal de snoodheid hier zegevieren? Zullen dergelijke abominable berekeningen met eenen goeden uitslag worden bekroond? In elk geval is het pligt om zoowel in naam der moraliteit als in die der staatkunde daartegen optekomen.

SYRIE.

Met betrekking tot de operatien van het fransche leger in Syrie verneemt men het volgende:

De Turksche kolonne, welke Beijrut heeft verlaten, is over zee naar Saida vertrokken, van welke laatste plaats de troepen zullen oprukken naar Rasbeija en Rascheija om met de van Damaskus vertrokken Turksche legerafdeeling in overeenstemming te handelen. Te gelijker tijd zal eene fransche kolonne van 3000 man sterk van Beijrut op Deir-elkamer aanrukken. Deze drie legerafdeelingen zullen op het grondgebied der Drusen de drie zijden innemen van eenen vierhoek waarvan de zee de vierde zijde uitmaakt. Het plan voor de operatien is volgender wijze gevormd: Naar al de Drusische dorpen welker inwoners een ernstig aandeel hebben genomen in de laatste gebeurtenissen zullen troepenafdeelingen worden gezonden; alsdan zullen de bewoners worden bijeengeroepen en zullen zij worden uitgenoodigd tot de uitlevering der meest schuldigen, welke door den bevelhebber der troepen zullen worden aangewezen. Men mag veronderstellen dat het bekende eergevoel der Drusen, hunne godsdienst en hunne moraliteit hen de noodzakelijkheid zullen doen inzien om in het belang van allen eenigen hunner ten offer te brengen. Nadat de schuldigen zullen zijn uitgeleverd en gestraft zullen de eigendommen der misdadige cheiks worden verbeurd verklaard ten behoeve der slagtoffers in de laatste gebeurtenissen.

Brieven uit Damaskus berigten dat, na het vertrek van Fuad Pacha, de muzelmannen weder aan het moorden zijn gegaan. In Beijrut zijn zooveel Christenen verzameld dat zij als schapen opeengehoopt moeten leven. Te Latakia geven de muzelmannenn openlijk lucht aan hunne woede jegens de christenen. Onlangs hebben zij daar aan de deur van het russische consulaat een papier aangeplakt waarop stond geschreven: „Vervloekte consul! hond die gij zijt! spoedig zal de tijd aanbreken waarop wij u met al de christenen van deze stad zullen vermoorden. „De consul heeft zich deswege beklaagd bij den pacha van Tripoli, daar hij echter geen antwoord ontving heeft hij de zaak voor den pacha van Beijrut gebragt.

INDRUKKEN.

Wat wawelt toch die Geldersman,
Die, aan de Waal gezeten,
Een geestig versje maken kan,
En smaaklijk ham kan eten,
Men kieze *hem*, en niet van Lidth,
Want weet, die in de Kamer zit,
Moet nog al kunnen praten.
Nu heeft de Proza tijd vermoord,
En als men eens een rijmpje hoort,
Kon dit welligt wel baten,
O Vorst! neem in Uw raad, dan 't edele besluit,
Dat al die polemiek in versmaat wordt geuit.

B.

Handelsberigten.

De omstandigheden, verbonden met den staatkundigen toestand van Europa, zijn sedert onze vorige niet ongunstiger geworden. Integendeel werden door den keizer van Oostenrijk bij manifest aan zijne volken de lang gewenschte concessiën verleend, welke óók in Hongarije een goeden indruk schijnen gemaakt te hebben en waarvan men zoowel voor Oostenrijk als voor den vrede van geheel Europa veel goeds mag verwachten. Buitendien hoopt men dat de plaatshebbende conferentie te Warschau tot eene spoedige ontwarring der bestaande verwikkelingen zal bijdragen, daar als één der hoofdonderwerpen wordt opgegeven, het formeren van een congres tot schikking der Italiaansche aangelegenheden.

Desniettemin blijft het vertrouwen zeer wankelend, daar men nog altijd vrees koestert voor de geheime bedoelingen, die mogelijk achter de handelingen der verschillende vorsten verborgen zijn. De handel vertoonde dientengevolge nog weinig levendigheid; slechts enkele artikelen vonden door bijzondere omstandigheden iets meer vraag. Hiertoe behoort vooral Rijst, welk artikel eene stijgende rigting nam, ten gevolge der verhoogde graanprijzen en der toenemende klagten omtrent het nadeel, dat de voortdurend ongunstige weersgesteldheid aan het aardappelgewas moet hebben toegebragt. In Gepeld vond tot vooruitgaande prijzen een vrij belangrijke omzet plaats en werden groote partijen gepelde Java ad ƒ $8\frac{3}{4}$ tot $9\frac{1}{4}$ en tafel ad ƒ 11.— à ƒ 13.— verkocht; ook rijstmeel is zeer gevraagd, waarschijnlijk ter remplacering van ander beestenvoeder, waaraan gebrek schijnt te zijn. In Ongepeld echter bepaalde zich de handel tot een paar partijen 8000 en 8425 bn. tot ƒ $7\frac{3}{4}$ ad ƒ $8\frac{1}{4}$ daar de koopers nog niet kunnen besluiten tot het betalen der verhoogde vorderingen der houders. Koffij daarentegen is eer flaauwer gestemd, zoodat aan de voorkomende vraag naar enkele nommers in de meeste gevallen tot veilingprijzen kon voldaan worden. Men schijnt zich algemeen in de laatste veiling vooreerst genoegzaam voorzien te hebben en voor de nu en dan bestaande kleine vraag bestaat bij de handelaren nog voldoende voorraad van Java en de omzet in de 1ste hand bepaalde zich dus tot een partij van circa 2500 bn. Padang, die te Amsterdam tot $38\frac{1}{2}$ c. verkocht werden, terwijl goed ordinair zuiver smakende Java op $39\frac{1}{2}$ c. te noteren blijft. Thee, Java zoowel als China zeer vast. Men noteert te London Common Congo 15 à $15\frac{1}{2}$ d. Specerijen blijven verlaten. Banca Tin ging terug tot ƒ $78\frac{3}{4}$ doch herstelde zich later weder op ƒ 79, tot welken prijs ca. 5000 blokken verhandeld zijn. Java Indigo zeer vast; voor een klein partijtje bedong men zelfs iets boven de laatste veilingprijzen. O. Ind. Huiden werden door de op de hoofdmarkten bestaande flaauwe stemming merkbaar geinflueneerd. De omzet bepaalde zich tot een paar partijtjes, die echter zeer goede prijzen bedongen. Voor prima soorten blijft vraag bestaan. In Arak ging weinig op de verhoogde prijzen om.

SCHEEPSBERIGTEN.

Aangekomen Schepen te Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*	*Naam van het Schip.*	*den Gezagvoerder.*	*Grootte van 't schip in Lasten.*	*van waar gekomen.*	*wanneer gezeild.*	*welke plaats aangedaan.*	*werwaarts bestemd.*	*Agenten.*
Dec. 10	Ned. Ind.	St. Menado.	A. A. Couteron.	175	Batavia.	7 Dec.	geen	Soerabaija.	
„ —	„ „	Sa-adah.	Mohamat Arip.	84	Singapore.	21 Nov.	„	„	
„ —	Nederl.	Kaaphoorn.	L. J. Dik.	251	Rotterdam.	22 Julij.	„	„	
„ —	„	Gertrude.	J. M. Sobels.	258	Wijnkoops.	1 Dec.	„	„	
„ —	Ned. Ind.	Soedui Barie.	S. Abd. b. Alie Chamin.	115	Tooban.	7 „	„	„	
„ —	Engelsche	Henrij Winch.	Wilson.	23ij	Lombok.	2 „	„	„	Hill. Broekman & Co.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	*Vlag.*		*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerder.*	*Naar.*
Dec. 10	Ned. Ind.	stoomboot	Prins van Oranje.	J. Prins.	Batavia via Samarang.
„ —	„ „	bark	Fathal Nassar.	Said Abd. bin Hassan Segaf.	Grissee.
„ —	Nederl.	„	Eersteling.	F. G. C. Mann.	Nederland via Pasoeroean.
„ —	Z. M.	stoomboot	Reinier Claeszen.	Luit. ter zee 2 kl. Willinck.	Koersstellende om de Oost.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	*Namen der Schepen.*	*Gezagvoerders.*	*Bestemming.*	*Agenten.*
Nederlandsche	Delftshaven.	Schaap.	In reparatie.	B. Kopersmit & Co.
„	Amsterdam.	Wiegmink.	Amsterdam.	„ „ „ „
„	J. C. Schotel.	van Beest Holle.	Nederland.	„ „ „ „
„	Helmers.	A. Messen.	Te Koop.	E. Ten Brinck & Co.
„	Stad Gouda.	des Ruelles.	Rotterdam.	„ „ „ „ „
„	Jan van Brakel.	D. de Roever.	Amsterdam.	„ „ „ „ „
„	Watergeus.	H. B. Giezen.	Onbepaald.	„ „ „ „ „
„	Prins Fred. der Nederl.	C. C. de Witt.	Onbepaald	Schimmelpenninck & Co.
Engelsche	Annie Archibald.	John Turney.	Onbepaald.	J. F. van Leeuwen & Co.
Nederlandsche	Eersteling.	Mann.	Nederland.	„ „ „ „ „ „
„	Eva Johanna.	de Boer.	„	„ „ „ „ „ „
„	Noord Braband.	Bok.	„	„ „ „ „ „ „
Nederlandsche	Amerika.	Meermant.	Nederland.	Fraser Eaton & Co.
„	Westkapelle.	Crucq.	„	„ „ „ „
„	Almonde.	Surie.	„	„ „ „ „
Amerikaansche	Wildgazelle.	Crowelen.	Onbepaald.	„ „ „ „
Nederlandsche	Susanne.	Vonck.	Nederland.	Mathieu Ebbs Ruys & Co.
Hamburgsche	Louise.	Meyer.	Falmouth.	„ „ „ „ „
Nederlandsche	Odilia Margaretha.	Martius van Geffen.	Nederland.	„ „ „ „ „
„	Anna Lena.	C. Zaal.	„	„ „ „ „ „
„	Helena en Anna.	F. Zupcke.	„	„ „ „ „ „
„	Maria Catharina.	H. C. de Bos.	Nederland.	P. Kervel & Co.
„	Ortelius.	F. H. Groote.	Amsterdam.	„ „ „ „
„	Het Goede Vertrouwen.	D. J.Kraan.	In lossing.	„ „ „ „
„	Antoinette Seraphine.	A. Viëtor.	„	„ „ „ „
Engelsche	Crouch Brothers.	G. Crouch.	Nederland.	Hill Broekman & Co.
„	Leven.	Rob.	Onbepaald.	„ „ „ „
Zweedsche	Marij.	Silver Sparre.	Nederland.	„ „ „ „
Nederlandsche	California.	H. de Klijn.	„	„ „ „ „
N. I.	Helena Louisa.	Meijer.	In lading.	Adam & Co.

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 10den December 1860.

AANVOER.

Van Toeban per de Ned. Ind. bark *Anthoinette*, gezagv. J. Heijligers. 2800 stuks jatie kromhouten, Gouvernement.

Van Balie per de Ned. Ind. schoener *Ardjoeno*, gezagv. Sariedjo. 12 picols katoembar, 180 picols rijst, 220 picols klapper olie, 20 kisten gez. eijeren en $3\frac{1}{2}$ picols koffij, Gezagvoerder.

Van Batavia per het Ned. schip *Helena & Anna*, gez. J. C. T. Lupoke. 11 vaten holl. azijn, 15 kisten thee, 5 picols zw. peper, Mathieu Ebbs Ruijs & Co; 6 vaten spek, Order.

Van Samarang en Batavia per de Ned. Ind. stoomboot *Menado*, gezagv. Couteron.

5 kisten cambrics en 6 kisten manufacturen, Mc Millan & Co; 1 kist goud lazor, Johan; 2 kisten manufacturen, B. van Leeuwen & Co; 10 kisten cambrics, Mathieu Ebbs Ruijs & Co; 6 vaten en 6 pot en gez. gandaria en 1 kist lijnwaden, Tan Tik Sofi; 2 kisten sarong, Fraser Eaton & Co; 1 kist gedr. katoen, 12 vaten bier, 15 kisten sigaren, 8 kisten glaswerk, 2 kisten gedr. katoen en 20 kisten wijn, B. van Leeuwen & Co; 19 kisten gedr. katoen, Fraser Eaton & Co; 5 kisten gedr. katoen, 3 kisten lasting, Adam & Co; 2 kisten madapollams, Fraser Eaton & Co; 20 kisten cambrics, Mc Millan Marten & Co; 1 kist manufacturen, Adam & Co; 35 collies inhd. manufacturen en diverse kleinigheden, 1 kist regaal, Order.

Marktprijzen.

Suiker ƒ $15\frac{1}{2}$.—
Koffij ƒ $34\frac{1}{2}$.—
Rijst (carga) ƒ 115.— @ ƒ 150.—
Id. (witte) ƒ 160.— @ ƒ 180.—
Arak ƒ 50.—
Olie (klapper) ƒ 24.—
Id. (katjang) ƒ 19.—
Rotting ƒ 8.— @ ƒ 10 —
Wisselkoers 102 ½ @ 103 %

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onderteekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & CO TE SOERABAYA.